

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron,
w sprawie P. P. i A. P. oskarżonych z art. 207 § 1 k.k.,
wniosku obrońców z urzędu o zasądzenie wynagrodzenia za sporządzenie i
wniesienie skargi na wyrok Sądu odwoławczego,
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982
r., Prawo o advokaturze (Dz. U. z 2022 r., poz. 1184 t.j.),

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz:

- adwokat A. S., Kancelaria Adwokacka w O.;

- radcy prawnego E. T., Kancelaria Radcy Prawnego w G. –

**kwoty po 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) w tym 23 %
VAT, za sporządzenie i wniesienie w imieniu oskarżonych skarg
na wyrok Sądu odwoławczego – Sądu Okręgowego w Opolu.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 24 października 2023 r., sygn. akt VII Ka 626/23, po rozpoznaniu apelacji wywiedzionych przez prokuratora na niekorzyść oskarżonych oraz obrońcę P. P., uchylił częściowo zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Od tego wyroku na podstawie art. 539a § 1 i 2 k.p.k. skargi wnieśli obrońcy z urzędu - oskarżonego P. P. – adw. A. S., zaś co do A. P. – radca prawny E. T.

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2024 r. Sąd Najwyższy oddalił obie skargi i zwolnił oskarżonych od kosztów postępowania skargowego. Orzeczenie to nie zawierało rozstrzygnięcia o wynagrodzeniu obrońców, zaś w obu skargach zawarto stosowne wnioski o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, wraz z oświadczeniem, że koszty te nie zostały zapłacone w całości lub w części. W tej sytuacji należało na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. wydać uzupełniające postanowienie i zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońców stosowne wynagrodzenie w kwotach po 720 zł zawierających 23 % VAT, za sporządzenie i wniesienie w imieniu oskarżonych skarg na wyrok Sądu odwoławczego.

W tym miejscu trzeba zauważyć, że formalnie, podstawą ustalenia wysokości tego wynagrodzenia winny być przepisy § 4 ust. 3 i § 17 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. A zatem byłaby to kwota 442, 80 zł (360 zł plus 23 % VAT).

Rozpoznając niniejsze wnioski obrońców Sąd Najwyższy w pełni podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2023 r., I KZP 5/23, w którym stwierdzono, że w wypadku złożenia przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem udzielającym nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, wniosku o zasądzenie od Skarbu Państwa w postępowaniu karnym kosztów takiej nieopłaconej pomocy, rzeczą sądu powinno być przeprowadzenie rozproszonej kontroli konstytucyjnej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, w oparciu o wzorce konstytucyjne w sposób jednoznaczny zarysowane m.in. w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19. Jeżeli taka kontrola doprowadzi do konkluzji o niekonstytucyjności określonej jednostki redakcyjnej tego rozporządzenia lub też jego całości, za oczywiste uznać należy pominięcie przy orzekaniu tych niekonstytucyjnych regulacji, a oparcie się na przepisach rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października

2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1964 ze zm.) regulującego opłaty za czynności adwokackie realizowane z wyboru.

W realiach procesowych niniejszej sprawy nie ma potrzeby dokonywania w tym miejscu szczegółowych rozważań odnośnie do niekonstytucyjności wskazanych wcześniej przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Sąd Najwyższy akceptuje pogląd o niekonstytucyjności tych przepisów. W tej sytuacji, zamiast przepisów tego rozporządzenia podstawę zasądzenia wynagrodzenia obrońców z urzędu w przedmiotowej sprawie stanowi § 11 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (kwota 720 zł).

[J.J.]

[ał]